

POSTANOWIENIE

14 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Beata Janiszewska

na posiedzeniu niejawnym 14 czerwca 2024 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku B. K.

z udziałem D. K.

o rozwód,

na skutek wystąpienia przez wnioskodawcę

o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

B. K. wniósł o oznaczenie sądu właściwego do wytoczenia powództwa rozwodowego przeciwko D. K.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek podlegał odrzuceniu jako niedopuszczalny, ponieważ pochodził od nieuprawnionego podmiotu.

Od 7 listopada 2019 r., czyli od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, o oznaczenie sądu właściwego przez Sąd Najwyższy może wystąpić wyłącznie sąd, do którego wpłynął pozew (art. 45 § 2 k.p.c.). Wniosek pochodzący

od podmiotu zamierzającego wystąpić na drogę postępowania cywilnego, należy zatem uznać za niedopuszczalny.

O tym, że kompetencja do wystąpienia o oznaczenie sądu właściwego przysługuje wyłącznie sądowi, do którego wystąpiono z powództwem, świadczy przede wszystkim językowa i historyczna wykładnia art. 45 k.p.c. Taki zamysł ustawodawcy jednoznacznie wynika również z uzasadnienia projektu ww. ustawy, w którym (s. 137) wskazano, że stronie przysługiwać będzie wyłącznie prawo wnioskowania o tego rodzaju wystąpienie. Nadto nie bez znaczenia pozostaje również okoliczność, że zarezerwowanie możliwości wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w art. 45 § 1 k.c., wyłącznie dla sądu eliminuje wątpliwości w przedmiocie zakresu sprawy objętego oznaczeniem właściwości (zob. postanowienia SN z 12 grudnia 2019 r., V CO 288/19, oraz z 16 lutego 2022 r., III CO 152/22).

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia

[SOP]

[ał]